

Siipipyörä

*“Jeesus sanoi hänelle: Minä olen ylösnousemus ja elämä;
joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut”*

Joh. 11:25

RAUTATIELÄISTEN KRISTILLINEN YHDISTYS RY
JÄSENLEHTI N:O 2-2023 | 98. VUOSIKERTA

120 vuotta
RAILHOPE
S U O M I

SISÄLLYSLUETTELO

- 3 Tietoikkuna
 - 4 Puheenjohtajan tervehdys
 - 5 Esa Lipasti, Joensuun saarna
 - 7 Unto Martikainen, Rukous on kodin hengellisen elämän keskiössä
 - 7 Kutsu Juhannuksen viettoon Rautialaan
 - 8 Heidi Niva, Onni Lystin muistokirjoitus
 - 10 Eero Rantanen, Yllättävä junamatka
 - 12 Pertti Vatka, Muistoja menneistä ajoista
 - 15 Auri Rantakari, Kevätpäivät Turussa 14.-15.4.
 - 17 Kutsu kesäpäiville Rautialaan
 - 18 Kutsu 2. vuosikokoukseen Rautialaan
 - 19 Tulevaa toimintaa vuonna 2023
- Kirjastojen lukusalit

TIETOIKKUNA

SIIPIPYÖRÄN TOIMITUS

Päätoimittaja: likka Löytty, 0400596120, iikkaloytty@gmail.com
Toimitussihteeri: Tuulia Passila, 0505759288, tuulia.passila@pp.inet.fi

Siipipyörän toimitusneuvosto on RHS:n hallitus ja mainoksissa Onni Lysti. Jäsen- sekä muut RailHope-asiat puheenjohtajalle tai kotisivuilta löytyvällä yhteystietolomakkeella.

Siipipyörä ilmestyy 4-6 kertaa vuodessa jäsenlehtenä

Yhdistyksen uudet kotisivut löytyvät osoitteesta www.railhope.fi

**RKY:n pankkitili FI55 4108 0011 3715 75
RKY:n kesäkotikatu JUHLATALO RAUTIALA,
Vesilahti, Rautiala 17 (ei postia)**

RailHope Rautatieläisten Kristillinen Yhdistys ry:n hallitus

- **pj. likka Löytty 0400596120**
- **vpj Matti Kytö 0503853103**
- **sihteeri Tiina Salonen 0456676879**
- **rahastonhoitaja, Rautialan yhteyshenkilö
Tuulia Passila 0505759288**
- **Tero Meskanen**
- **Mari Pakkanen**
- **Kalervo Peltonen**
- **Auri Rantakari**
- **Antti Suutari**
- **Kaj-Erik Tulkki**
- **Marjo Kujala**

Kannen kuva: RHS:n hallituksen kokouksesta 15.4.2023 Turun Candolinissa, kuvaaja Kaarina Peltonen

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Jeesus elää

Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elä ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"

Hän sanoi hänelle: "Uskon, Herra; minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, se, joka oli tuleva maailmaan". Joh.11:25-27

Kaksi aktiivista jäsentämme on päässyt Taivaan kotiin. Läheisen pois meno on aina meille tänne jääneille surun aikaa. Meillä on lupa ja tuleekin surra ja muistella ystäväämme. Meillä on yksi ainoa äiti ja isä täällä maan päällä. Heillä on myös usein laaja ystävä- ja sukulaispiiri. Siunattu osanotto kaikille osallisille. Uskovaisina saamme kuitenkin uskoa heidän päässeen Taivaan Iloon. He odottavat siellä meidän tapaamista. Kiitollisin mielin muistamme heitä nyt ja tästä eteenpäin.

Toimintamme jatkuu edelleen perinteen ja uusien asioiden merkeissä. Suunnitelmissa on kirkkopyhiä, Juhannuksen viettoa, vuosikokous heinäkuussa, virkistyspäiviä ja Talvipäivien sekä vuosikokouksen pitäminen Kokkolassa tammikuuussa 2024. Näistä asioita tarkemmin toisaalla lehdessä. Kiitän kaikkia jäseniämme, kannattajiamme, rukoilijoitamme, vastuunkantajia ja tulevia ystäviämme siunaten jokaista Jeesuksen nimessä läheisineen.

likka Löytty

JOENSUUN SAARNA

Terveisiä Joensuusta. Saimme viettää siellä ison ystäväpiirin kanssaan riemullista Rautatieläisten kirkkopyhää kolmantena paastonajan sunnuntaina.

Tekstinä Joh. 12:37-43. ja sunnuntain nimenä on: Oculi Psalmista 25: 11-12.” **Minun silmäni katsovat alati Herraan, hän päästää jalkani ansasta”**

Teemana oli Messussa ”**Jeesus Pahan vallan voittaja**”

Pyhää on kutsuttu myös ” Epäilijöiden messuksi ” ja siitä nämä sunnuntain evankeliumit kertovat.

Kun ensimmäisen vuosikerran Jeesus paransi mykän miehen, ihmiset syyttivät, että hän paransi sairaita Beelsebubin, riivaajahengen avulla ja he kiusasivat häntä vaatien merkkiä taivaasta.

Tätä samaa vastustusta, riitaa ja Jeesuksen syyttelyä selvitellään vielä tässä toisen ja kolmannen vuosikerran teksteissä. Ihmeiden tekeminen ei silloin erottanut Jumalan valtakuntaa Beelsebubin valtakunnasta. Ihmeitä tekivät myös Mooseksen ja Aaronin kilpailijat, Egyptin taikurit, mutta epäuskoiset juutalaiset väittivät, että Jeesus teki ihmeitä, ei Jumalan vaan Beelsebubin avulla. He kielsivät Jeesuksen tunnusteet ja hänen olevan Jumalan asialla. Siksi vanha ja viisas Johannes, elämää jo pitempään katsellut ja kokenut, jolla oli jo perspektiiviä tapahtumiin. Joka oli saanut jo lukea Matteuksen ja Luukkaan evankeliumit. Hän osasi laittaa asioita oikein oleellisiin tärkeysjärjestyksiin. Hän osaa ottaa tuekseen kokeneen ja kansan kanssa moneen kertaan kiistelleen Jesajan, joka oli nähnyt jotain Jumalan ja Messiaan kirkkaudesta ja Johannes antaa meille hänen kauttaan ymmärrystä kansan käyttäytymiseen. Elämän itsekkyyks ja suuret kuvitelmat omista tiedoistaan, ”oli sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, että eivät näkisi silmillään, eivätkä ymmärtäisi sydämellään ”

Miten meistä monen laita on? Ei Kristuksen tunnistaminen ja ymmärtäminen ole aina niin helppoa kaikille meillekään. On minulla ainakin ollut vaikeuksia monta kertaa. Kun on kuppi nurin, täynnä mustaa murhetta ja pettymystä, erehdystä, tietämättömyyttä ja epäonnistumista.

Olipa kerran jouluna oikea joulupukki, kolkutti oveen ja raahasi sisään suuren pussillisen lahjoja, kysyi: ”Onko täällä kilttejä lapsia? Meitä oli neljä poikaa mielestään viisaita ja teräviä.” Kyllä me tiedämme, ettet sinä ole pukki, sinä olet naapurin setä.” Sinä vain leikit ja ja esität Joulupukkia”. Pukki: ” Ettekö te tunne minua, sitten minä olen tullut väärään paikkaan.” Sitten hän kieräytti pussinsa olkapäilleen ja meni pois. Meni aikaa ennenkuin ymmärsimme, ettei pukki tullutkaan kiusattavaksi ja pilkattavaksi, vaan tuomaan suuria lahjoja, iloa, kiitosta ja hyvää mieltä.

Tunnettu psykoterapeutti Anthoni De Mello: ” Me emme näe asioita sellaisina kuin ne ovat, vaan sellaisina kun me itse olemme!

Oma elämäntilanteemme antaa meile silmälasit, joiden läpi katselemme elämää ja asioita.”

Kaikkea ei pieni ihminen pysty ymmärtämään eikä selittämään, mutta ihmetellä saa ja rajojaan tunnustaa, silloin kun yritämme piirrellä luonnekuvia ja toimintamahdollisuuksia Jumalalle ja Jeesukselle. Paljon jää salatuksi ja itselle selittämättömäksi.

Virsi 602 kertoo ” Hämennys valtaa usein tajuntamme, niin nopeaa on muutos maailmamme, kun luonnon aarteet, voimavarat sen valtaansa ottanut on ihminen. ”

Kun meillä itsellämme menee huonosti ovat silmät usein sokeutuneet, ei kukat, vaikka kuinka ovat kauniit, osu silmiimme, eikä lohdutus ja armon sana kuulu korviin ja kaisu sydämeen.

Ahdistus änkee ilon, toivon ja kiitoksen tontille! Aurinko jää pilvien varjoon. Hämärä hiipii mieleen, pelot ja epäily heräilee. On edessä kuilun syöveri, paini pahan kanssa, kyselen voiko hyvään enää luottaa, tässä synnin, lankeemusten, sotien ja virheiden maailmassa.

Päivän psalmi sanoo lohduttavasti ja rohkaisten meitä:

” Minun silmäni katsovat alati Herraan, hän päästää jalkani ansasta! ” Hän vakuuttaa, että Pahan valta ei merkitse sitä ettei Jumalaa ole ja että Kristus on luvattu Messas, Pelastuksen tuoja! Hyvää on ja rakkautta löytyy, vaikka emme sitä aina sokeudessamme näe. Kristus on tie Jumalan luokse, mutta Kristuksen luokse vie monta polkua. Se merkitsee sitä, että hyvää on, että Pyhä voittaa Pahan. Usko, toivo ja rakkaus, joka hyväksyy meidät, kaikesta huolimatta, antaa anteeksi anovalle, sovittaa langenneet ja joka ei hylkää kieltävää Pietaria, ei pettävää Juudasta eikä erehtyvää ja epäilevää minää vaan siunaa, parantaa ja antaa toivon. Siihen meitä rohkaisee Jeesus tämän sunnuntain päivän teksteissä ja meidät on kutsuttu rohkaisemaan toinen toistamme, se on kirkon, RKY:n ja kaikkien uskovien järjestöjen ja meidän jokaisen tehtävä tässä kiusojen ja koetusten keskellä vaeltaessamme.

” Kristuksen risti, rakkauden voitto, on ihmiskunnan toivo, aamunkoitto. On Luoja siinä yömmä valaissut, on uutta luovan työnsä alkanut. ” Virsi 602: 6

Esa Lipasti

RUKOUS ON KODIN HENGELLISEN ELÄMÄN KESKIÖSSÄ

Kristuksessa rakkaat RKY-sisaret ja veljet!

Pääsiäisen, Vapahtajamme riemullisen ylösnousemusjuhlan mentyä meille on kodin uskonelämän näkyvänä muotona jäänyt jokapäiväinen rukous. Rukous on kirkkoisien ja kilvoituksessaan kokeneiden ohjaajavanhusten opetuksessa hyvin merkittävä väylä päästä lähemmäksi Jumalaa ja Hänen läsnäoloansa. Uskon tiellä jatkuva, usein toistettu lyhyt rukous on hyödyllisempi kuin pitkä. Rukoukseen tulee aina riittävästi keskittyä, sillä pelkästään suulla lausuttu rukous ei riitä, vaan sydämen täytyy tulla täysillä rukouselämään mukaan: ”Herra Jeesus Kristus, Jumalan Poika, armahda minua syntistä.” Tässä rukouksessa meillä on Herralle tuotavana vain todellinen hätä siitä, ettei sielumme joudu harha-teille tai kauaksi Jumalasta. Tällä tavoin Jumalaan kohdistuva tunne on sanoittakin rukous. Lausuttu Jumalan sana ylläpitää ja parhaimmillaan syventää tunnetta. Kun kirkkovuosi näin jatkuu, saamme sisimmässämme muistaa Raamatun opetusta: ”Etsikää ensin Taivasten valtakuntaa, niin sen myötä Teille kaikki muukin annetaan.”

KUTSU JUHANNUKSEN VIETTOON RAUTIALAAN

Unto Martikainen, Joensuu

**Tervetuloa Perinteiseen Juhannuksenviettoon
Rautialaan, Vesilahdelle perjantai 23.- sunnuntai 25.6.2023**

Juhannusaatto

n. 16.00 Saapuminen Rautialaan. Vieraita tulossa myös ulkomailta. Illan ohjelmassa mm. juhannuskokko ja -sauna rannassa.

1. Juhannuspäivä

10.00 Messu Vesilahden kirkossa, saarna rovasti Esa Lipasti
Mahdollisesti hallituksen kokous iltapäivällä.

2. Juhannuspäivä

10.00 Messu Narvan kyläkirkossa, saarna pastori Mari Pakkanen

Tarkempi ohjelma julkaistaan myöhemmin yhdistyksen kotisivuilla www.railhope.fi ja toimitetaan myös ilmoittautuneille.

Lisätiedot sekä ilmoittautumiset majoittumisen ja aterioiden vuoksi viimeistään 12.6.2023

Tuulia Passilalle p. 050 575 9288 tai tuulia.passila@pp.inet.fi.

ONNI LYSTI 1933-2023

Rautatieläisten Kristillisen yhdistyksen pitkäaikainen jäsen ja aktiivinen toimija kuoli Helsingissä 5. maaliskuuta 2023. Hän oli 89-vuotias, syntynyt Kemissä 7. elokuuta 1933.

Onni vietti elämänsä ensimmäiset vuodet Kemissä äidin, pikkusisko Leilan sekä sukulaisten ja naapurien ympäröimänä. Uteliaana ja reippaana pienenä miehenalkuna Onni osallistui mielellään perheen arkeen. Jo häidin tuskin kouluikäisenä hän päätti pestautua tukinuittoyhdistykseen. Onni pakkasi mukaan eväät ja kamferipullollisen maitoa ja lähti uittoyhdistykselle. Työnjohtaja kuitenkin ystävällisesti kehotti nuorta työnhakijaa palaamaan vielä hetkeksi kotiin kasvamaan.

Onnin lapsuudessa tapahtui suuri muutos, kun tuttu kotiseutu vaihtui Ruotsin Taalainmaahan. Monien muiden lasten tavoin hän lähti sisarensa kanssa sotalapiseksi rajan taakse. Vaikka koti Suomessa ja tuttu suomen kieli säilyivätkin aina mielessä, vuodet maaseudulla Ruotsissa jäivät myös lähtemättömästi osaksi Onnin elämää. Palatessaan nuorukaisena sotien jälkeen kotiin Suomeen hän oli saanut paitsi toisen perheen ja ystäviä myös toisen kielen. Voisi sanoa, että Onnin ymmärrys ja kiinnostus kieliin ja kulttuureihin kumpusi jo tästä varhaisesta kokemuksesta kahdessa erilaisessa ympäristössä. Onni piti yhteyttä Ruotsin-perheen veljeensä aivan loppuun asti.

Suomessa Onni opiskeli kultasepäksi, mutta lopulta hengellinen työ oli se, johon hän tunsikin olevansa kutsuttu. Työuransa Onni teki Pelastusarmeijan upseerina. Hän ehti työnsä vuoksi asua useilla eri paikkakunnilla ja toimia monenlaisissa tehtävissä. Onni oli näkemyksiltään ekumeeninen, ja toimi mielellään yhdessä kaikkien uskontoverien kanssa. Idearikkaana ja helposti verkostoituvana Onni tuli tunnetuksi myös monenlaisesta toiminnasta erilaisissa järjestöissä. Rautatieläisten Kristillinen yhdistys oli hänelle erityisen rakas yhteisö. Yhteisöllisyyden lisäksi Onni oli kiinnostunut myös omista juuristaan. Kiinnostus johti tärkeään harrastukseen sukututkimuksen ja suomalais-ugrilaisuuden parissa.

Yksi erityisen tärkeä asia Onnille oli kirjoittaminen. Hän kirjoitti vuosien varrella useita kieliin, kulttuureihin ja uskonasioihin liittyviä kirjoituksia eri lehtiin, joihin myös Siipipyörä lukeutui. Vielä aivan hiljattain Onni esitteli vierailijoille usein uusinta lehteä ja keskusteli juttuideoistaan.

Eläkkeellä ollessaan Onni matkusteli paljon vaimonsa Tamaran kanssa. Venäjän Karjalasta ja sen kielistä tuli hänelle tuttuja ja rakkaita. Myös ajan viettäminen perheen ja ystävien kanssa sekä musiikki, runous ja pitkät kesäpäivät suurella kasvimaalla kuuluivat Onnin arkeen.

Omien juurten pohtiminen ja arvostaminen näkyi sekä kiinnostuksessa sukututkimukseen että suomalais-ugrialaisten kansojen tutkiskelussa, joka oli Onnin pitkäaikainen harrastus.

Onnin läheiset muistavat hänet erityisen hyväsydämisenä ja avarakatseisena, vaatimattomana ja poikkeuksellisenä ihmisenä. Onni ei koskaan puhunut kenestäkään pahaa ja oli aina valmis näkemään ihmisten hyvät puolet. Hän piti kaikkia ihmisiä samanarvoisina uskontoon, kulttuuriin, kieleen ja ulkonäköön katsomatta. Uteliaisuus ja valoisa asenne elämää kohtaan säilyi Onnissa aivan loppuun saakka.

Onni kirjoitti itse taitavia ja herkkiä runoja, joissa hän tuntuu puhuvan meille tänään:

Taivas itkee

taivas itkee tänään lähdettyäsi
meren aallot pirstoutuvat rannan kiviin
sinisorsa pyrähtää lentoon ujeltavin siivin
pajut huojuvat hiljaa suruissaan

synnyimme siellä pohjoisessa
sinä ja minä
siksi olemme sukua toisillemme kaikki
kalat, karhut, peurat
jängän tuuli ja myrskyinen meri

tomua, tomua on ihminen,
jaloinkin meistä
silti olemme Jumalan sukua
henkemme kohoaa taivasta kohti
tomu putoaa maahan Eliaan vaippana
Hengen tulisissa vaunuissa
matkaamme kotiin

aamu valkenee
kun kohotan katseeni
sinä olet jo mennyt...

(Onni Lysti)

Heidi Niva, Onni Lystin tytär

YLLÄTTÄVÄ JUNAMATKA

Tämä yllätyksellinen junamatka sattui vuonna 1962. Olen kotoisin Rengosta, mutta ennen tätä tapahtumaa olin ollut muutaman vuoden työelämässä Helsingissä. Kevät oli pitkällä. Oli tulossa helluntaijuhlat.

Sain seuraavaksi päiväksi vapaapäivän. Se oli helluntain aatto. Päätin lähteä Renkoon katsomaan vanhempiani. Ensin pitäisi mennä junalla Hämeenlinnaan ja jatkaa sieltä linja-autolla Renkoon.

Lähdin Helsingin rautatieasemalle ostamaan lippua. Sitä ennen ostin jotain vanhemmilleni kotiin vietäväksi ja itselleni ostin tuoreen iltalehden. Aika kului nopeasti. Kun pääsin asemalaiturille, näin junan olevan jo liikkeellä, juoksin perään, mutta juna vei voiton. Menin katselemaan uutta Hämeenlinnaan lähtevää junavuoroa. Ohimenevä rautatievirkailija tuli avukseni. Hän osoitti viimeiseltä raiteelta lähtevää juna. Se menisi suoraan Hämeenlinnaan. Aikaa olisi muutama minuutti lähtöön.

Tuntuu mukavalta, kun asiantuntija tulee pyytämättä antamaan neuvoja. Kiittelin hyvistä neuvoista. Junaan päästyäni huomioni kiintyi asiallisesti pukeutuneisiin matkustajiin. Junassa oli tilaa runsaasti. Vastakkaisella penkillä istui mieshenkilö nuoren, kymmenvuotiaan poikansa kanssa. Poika oli halukas liikkumaan vaunusta toiseen, joka kerta palattuaan isän luokse kertoi asiallisesti mikä juna oli kysymyksessä, oli juhlanjuna ja tilausjuna.

Ei selvinnyt matkan aikana junan tarkoitus. Perille pääsimme aikataulussa. Koko matkan aikana ei konduktööri tullut tarkastamaan matkalippua, olin sen ostanut karkuun lähteneeseen junaan, joten lippuni ei olisi oikeutettu siihen junaan millä matkustin. Perille Hämeenlinnaan päästyämme matkustajat kerääntyivät asemanpuolelle, jotain he jäivät odottelemaan.

Rautatien puistoon oli ennen junan saapumista asettunut soittokunta sekä kaksi kuoroa, ilmeisesti viihdyttivät juuri tulleita matkustajia sekä paikalla olevaa muuta yleisöä.

Laulajat ja soittajat esittivät kaunista soittoa ja laulua kuulijakunnalle. Esiintyjillä oli todennäköisesti iltapäivän harjoittelua Sulasolin laulujuhlien johdosta rautatiepuistossa. Nyt he esittivät soittoa ja kuorolaulua Hämeenlinnan rautatien 100:n vuoden ikään ehtineen juhlan kunniaksi. Puistossa pidetään kesän aikana useamman kerran näitä ulkoilma-esiintymisiä. Aseman puisto on hyvin kaunis. Rautatien tullessa aikanaan Hämeenlinnaan istutettiin suuri määrä lehmuksia asemarakennuksen tuntumaan. Tällä hetkellä, etelä- ja pohjoispuolella olevat puut ovat yli satavuotiaita, mutta elinkelpoisen näköisiä. Muotoilua on leikkauksilla tehokkaasti hoidettu.

Rautatien aluetta on kesäaikaan hoidettu näyttävillä kukkaistutuksilla. Se on todella kaunis alue. Junaan aikovat voivat kuluttaa aikaansa puiston viihtyisällä alueella.

Hämeenlinnan nykyinen rautatien asemarakennus on valmistunut 1921, rakentaminen alkoi muutamaa vuotta aikaisemmin. Se on punatiilestä muurattu kaksikerroksinen rakennus.

Vanha puurunkoinen asemarakennus vaurioitui kansalaissodan aikoihin. Se purettiin perustuksiaan myöden pois kuljetettavaksi. Talvi- ja jatkosodan aikoihin Hämeenlinna rautatieasema oli viholliskoneiden pommituskohde. Aineelliset vahingot jäivät vähäisiksi, pommit sen sijaan putoilivat ohi rautatierakennuksen. Ratapiha sai pieniä vaurioita. Kaksi kilometriä pohjoisen suuntaan asemarakennuksesta, vauriot olivat raskaampia. Ihmisuhreja pommitukset saivat aikaan vanhemman väestön keskuudessa, tämän johdosta kuoli viisitoista henkilöä. Aineelliset tuhot olivat sen sijaan suuria, omakotitalot pommitus tuhosi asuinkelvottomiksi. Ihmiset joutuivat talvipakkasilla hätämajoitukseen.

Helluntaipäivänä matkustin takaisin Helsinkiin. Yllätyksekseni junaan tuli samoja matkustajia kuin oli tullessa.

He kertoivat olleensa eri juhlallisuuksissa, kuka Aulangolla kuka muissa tilaisuuksissa. Koko kaupunki tuntui olevan yhtä juhlaa.

Yllätyksellinen juna osoittautui siis Rautatien 100-vuotisjuhlajunaksi.

Eero Rantanen, Akaa

Hämeenlinnan rautatieasema talvella 2023, kuva Eero Rantanen

MUISTOJA MENNEISTÄ AJOISTA

Täytyy ensiksi korjata viime lehdessä ollut maininta Seinäjoen varikon ammasteista. Oli painovirhe päässyt lehteen. Varmaan jätite ihmettelemään ammattinimikettä nakittaja. Pitää tietysti olla nokittaja, joka tyhjensi höyryveturien hiilen, puun ja turpeen palamisjätteen ns. nokimontulla. Oli se todella kuumaa, pölyistä työtä. Hiilenmurskan tuhka oli kysyttyä silloisille hiilimurskaurheilukentille. Ei silloin vielä ollut kumiasfalttiratoja.

Tulee mieleen 60-luvun puolivälin aikaan kova pakkastalvi. Pakkaset alkoivat Itsenäisyyspäivän aikoihin, -30 astetta ja sitä kesti lähelle Vappua. Pohjanlahden satamat olivat jäässä ja kiinni. Kaikki höyryveturit olivat koko ajan täydessä käytössä. Puhuttiin ”Haikolan talvesta”, koska nyt jo edesmennyt Haikola oli tuona talvena esimiehenä, rauha hänen muistolleen. Keväällä lumen sulettua Vaasan radan molemmin puolin avautui hieno latomerimaisema, joka aiheutti ongelmia maantieliikenteeseen. Lähellä varikkoa oli kaasulaitos, josta saatiin kaasua ratapihan vaihdelamppuihin. Veturieissakin oli kaasuvälöt. Muistan itsekin kantaneeni painavia kaasupulloja veturin käyntisillalle, josta putket ohjasivat kaasun lamppuihin. Oli silloin hengellisiä Siipipyörä-tapahtumia Seinäjoella, mihin asemapäällikkö junan asemalle tultua kuulutti ja toivotti tervetulleeksi. Väkeä tuli eri puolilta Suomea.

Palatakseni vielä työmaalle, oli siellä hengellisiä työkavereita, jotka kokoontuivat mahdollisuuksien mukaan pieneksi hetkeksi omaan hengelliseen palaveriin. Heitä arvostettiin myös hyvinä työntekijöinä ja työkavereina.

Olihan Seinäjoki urheilukaupunki. Voi sanoa, että kaikissa pääsarjajoukkueissa oli puolet rautatieläisiä tai heidän lapsiaan. Myös posti ja palokunta oli hyvin edustettuna. VR oli tuolloin kaupungin suurin työnantaja.

Aseman seutu on täysin muuttunut ja muuttuu jälleen. Ennen oli kolme rakennusta. Asemarakennus ja ravintola, toinen ravintola ja lipunmyynti- sekä matkatavaratila. Oli rautatieläisten talo, nykyään Alma. Rautatieläisten kauppaa ei ole enää. Lähellä oli lisäksi hirsirakenteisia vuokra-asuntoja rautatieläisille. Päälliköllä oli oma talo, terveysasema. Kristiinankaupungista tuli yrittäjä ja laittoi siellä vanhan veturivarikon ravintolaksi. Laittoi täällä Rautatieläisten talon rappioutilasta hyvään kuntoon Hotelli-Ravintola Almaksi. Höyryveturin juottorakennukseen tuli hotellihuoneita ja viereen uusi hotellirakennus. Vielä siirrettiin vanha yksityisen omistama hirsirakennus kaupungilta, johon tuli sviittejä.

Nämä olivat muistoja menneistä ajoista ja pala tätä päivää. Täällä me vielä tässä ajassa elävät kuljemme kohti viimeistä asemaa. Toivotan kaikille Siipipyörän lukijoille ja perheenjäsenille lämmintä, rauhaista ja siunattua tulevaa kesää.

Pertti Vatka, Seinäjoki

Pertti Vatka on RKY:n aktiiveja. Hän on aina mukana Lakeuden Ristin kirkkopyhissä. Pertti on siellä usein lukenut päivän tekstit.

KEVÄTPÄIVÄT TURUSSA 14.-15.4.

Pitkämatalaiset Pohjanmaalta - Puheenjohtaja likka Löytty, kunniapuheenjohtaja Esa Lipasti Seinäjoelta ja Auri Rantakari Kokkolasta - saapuivat perjantaina mahtavan Turun Tuomiokirkon juurelle.

Kaupunkiopas Kaarina Peltonen johdatti meidät juhlalliseen ravintola TEINI'in, jossa nautimme maukkaan illallisen. Sydämelliset kiitokset siitä! Sieltä siirryimme Turun Birgittalaisluostariin Ursininkadulle, jonka vieraskotiin likka oli varannut majoittumisemme. Luostari toimii hotellina ilman uskontokuntarajoja. Ystävällinen palvelu ja rauhallinen ympäristö takasivat meille siunaavan levon matkan jälkeen.

Pyhän Birgitan ja Autuaan Hemmingin katolisen kirkon sivuosan lasimaalaus

Birgittalaisluostari on perustettu vuonna 1986 ja siellä toimii kansainvälisiä nunnia. Mm. intialaisia, puolalaisia, meksikolaisia, italialaisia suomalaisten lisäksi. Lauantaina tutustuimme vielä Pyhä Birgitan ja Autuaan Hemmingin Katoliseen Kirkkoon (rakennettu vuonna 1966). Lauloimme virsiä ja rukoilimme Isä Meidän rukouksen.

Pyhän Birgitan ja Autuaan Hemmingin
katolisen kirkon alttari

Lauantaina siirryimme Parkinmäen
Palvelutalo Candolinin,
Multavierunkatu 8, jonne
Akaa/Tampere-seudun jäsenet
saapuivat VR:n kyydillä. Kalervo
Peltonen odotti meitä siellä.
Juhlallisessa Candolin-osan salissa
pidimme klo 12-15 hallituksen
kokouksen. Kiitokset Kalervo ja
Kaarina Peltoselle sydämellisesti
kaikesta! Kiitollisin mielin lähdimme
kotikonnuillemme Suomen Turusta.

Kaarina ja Kalervo Peltonen Parkinmäellä

*Ps. 63:4 "Suurempi kuin elämä on sinun armosi. Minun huuleni ylistävät
sinua."*

Auri Rantakari, Kokkola

KUTSU KESÄPÄIVILLE RAUTIALAAN

Yhdistyksen kesäpäivät Vesilahden Rautialassa 21.-23.7.2023

Saapuminen Rautialaan perjantaina 21.7. klo 16 alkaen.

Lauantaina 22.7. klo 13 on yhdistyksen II sääntömääräinen vuosikokous. Virallinen kokouskutsu on toisaalla tässä lehdessä.

Sunnuntaina 23.7. osallistumme Vesilahden kirkossa klo 10 alkavaan konfirmaatiomessuun. Kesäpäivien ohjelmassa on todennäköisesti myös pienimuotoinen retki.

Tarkempi ohjelma julkaistaan myöhemmin yhdistyksen kotisivuilla railhope.fi.

Lisätietoja viikonlopusta saat soittamalla 050 5759 288/Tuulia Passila. Samaan osoitteeseen voi myös ilmoittautua 12.7. mennessä koko viikonlopun viettoon tai vain päivävierailijaksi.

Tervetuloa kesäiseen Rautialaan!

Juhlatoimikunta ja hallitus

KUTSU

Rautatieläisten Kristillinen Yhdistys ry:n
II SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS
lauantaina
22.7.2023 klo 13

Rautialassa, os. Rautiala 17, Vesilahti

Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Tilaisuus aloitetaan lounaalla klo 11, joten ilmoitathan
osallistumisestasi

viimeistään keskiviikkona 12.7. numeroon 050 5759288/Tuulia.

Tervetuloa kokoukseen!

Hallitus

TULEVAA TOIMINTAA VUONNA 2023

- 7.5.** klo 10 rautatieläisten kirkkopyhä Pieksämäen kirkossa, saarna Esa Lipasti
- 23.-25.6.** Juhannusviikonloppu Rautialassa, Vesilahdessa
la 24.6. klo 10 rautatieläisten kirkkopyhä Vesilahden kirkossa, saarna Esa Lipasti
su 25.6. klo 10 rautatieläisten kirkkopyhä Narvan kyläkirkossa, saarna Mari Pakkanen
- 21.-23.7.** Kesäpäivät ja 2. vuosikokous Rautialassa, Vesilahdessa
23.7. klo 10 osallistumme rippikoululaisten konfirmaatiomessuun Vesilahden kirkossa
- 16.-17.9.** Syysvirkistyspäivät Rautialassa
syyskuussa rautatieläisten kirkkopyhä Akaan kirkossa
- la 7.10.** Hallituksen kokous klo 13 Hotelli-Ravintola Almassa Seinäjoella
su 8.10. klo 10 rautatieläisten kirkkopyhä Lakeuden Ristissä Seinäjoella. Saarna Esa Lipasti, kolehdinkantajat RKY, tekstinlukijoina Postin eläkeläiset

Rautatieläisten kirkkopyhät mm. Kokkolassa, Jyväskylässä, Kajaanissa ja Oulussa; ajankohdat ilmoitetaan seuraavissa Siipipyörissä ja kotisivuilla railhope.fi

**Siipipyörä -lehti on luettavissa
seuraavien kirjastojen lukusalissa:**

Akaan pääkirjasto
Viialan kirjasto Vilkku
Nurmon kirjasto
Peräseinäjoen kirjasto
Seinäjoen kirjasto
Vesilahden kirjasto
Ylistaron kirjasto
Tampereen pääkirjasto Metso